

uden egentlig Idioti. Under et Anstaltsophold kan han hverken læse, regne eller skrive. Under Tilsyn kan han udføre Arbejde. Faderen faar ham udkrevet igen. Senere noterer Politirapporten, at han intet Arbejde kan udføre paa egen Haand, Sogneraadformanden synes, at Brudeparret begge gør et fjoget Indtryk, og han anser det for højst sandsynligt, at de før eller senere vil falde Forsørgelseskommunen til Byrde. Fra en Arbejdsplads noteres: Han var ikke meget bevendt, naar han skulde arbejde paa egen Haand, han blev pludseligt borte fra Arbejdspladsen uden Varsel.

25. En 29-aarig aandssvag har indgaaet Ægteskab. Han er Nr. 1 af 7 Børn, der alle er daarligt begavede, hvilket skal være nedarvet fra Moderen. I Skolen indskrænket, lærte ikke at læse eller skrive. Blev ikke konfirmeret paa Grund af mangelfulde Kundskaber. Han begaar Tyverier, erklæres af Embedslægen for saa indskrænket, at det grænser til Idioti, næppe tilregnelig efter Lovene. Hans Intelligensquotient er 43,8. Han gifter sig med Kvinden X. Om hendes Slægt ved jeg følgende: Begge Forældre er utvivlsomt aandssvage. De har 10 Børn, af hvilke de 6 er aandssvage, deraf 3 paa Anstalt. Alle Børnene skildres som »Sinker og Aandssvage.«

Resumerer vi, faar vi altsaa to aandssvage, stærkt arveligt belastede, der indgaa Ægteskab. Han kan ikke konfirmeres paa Grund af sin Uvidenhed, han erklæres af Embedslæge for grænsende til Idioti, han straffes ikke som utilregnelig overfor Loven, men — efter Ægteskabsloven er han en fuldgyldig Ægteskabskandidat. Tilfældet viser Forskellen i Bedømmelse af samme Tilstand efter Straffelov og efter Ægteskabslov. For mig er der ikke Tvivl om, at Halvdelen af Børnene i dette Ægteskab vil blive aandssvage og mindst yderligere $\frac{1}{4}$, om ikke Resten, vil være Sinker.

26. En aandssvag Kvinde afventer Plads paa Anstalt. Da hun indkaldes, oplyser Kommunen, at hun er blevet gift. Det viser sig, at Ægtemanden er meget imbecil, og Forholdet mellem Ægtefællerne »som Hund og Kat«. Der er allerede født 3 Børn, der faar en elendig Pasning og næppe bliver normale.

27. En 37-aarig aandssvag Mand kan hverken læse eller skrive. Kan arbejde lidt og er blevet misbrugt paa Grund af de ringe Evner. Gaar af og til bort fra Hjemmet og søger Skjul i Plantager og lignende. I Sommeren 1929 blev han paa Sogneraadets Foranstaltning gift med en 48-aarig let imbecil Kvinde. Allerede Juli 1930 maa han indlægges paa Anstalt, hvor han viser sig fredelig og rolig, han bliver tavs og sløv staaende i timevis, hvor han bliver stillet.

28. Nu 52-aarig aandssvag Mand var indlagt paa Anstalt 1900—02. Han klarede sig nogenlunde alene. Bliver i 1916 gift. I Ægteskabet fødes 4 Børn, hvoraf de 2 er aandssvage, de to er Sinker. Konen hører til en af de Slægter, jeg har gjort Arvelighedsstudier over, hun har en aandssvag Broder, der har to aandssvage Børn, desuden en sindssyg Søster. Selv er hun Sinke. Hun fortæller mig, at Manden er umulig, han gik ofte uden at sige noget hjemmefra i flere Dage, vil intet bestille, Han faar Invaliderente og er nu blevet indlagt paa Sindssygehospital, da han var saa vanskelig, og hun haaber, de vil beholde ham der. Med Mandens Invaliderente faar hun ialt 90 Kr. om Maaneden fra Sognet i Understøttelse.

29. En af mine Sprogøpiger blev udkrevet paa Kommunens Foranledning, da det oplystes, at hun i Tilslutning til en Underlivsoperation var blevet steriliseret. Hun er massivt aandssvag. Ikke desto mindre finder hun hurtigt en aandssvag Mand og bliver gift med ham. Som Præsten skrev til mig: »Loven er jo meget lempelig.«